

### U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L. F.**, bývajúceho v M., zastúpeného JUDr. J. J. st., advokátom v B., proti žalovanému **M. H.**, bývajúcemu v M., o zaplataenie **651,26 € (19 620,-- Sk)** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5 C 125/2006, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. augusta 2007 sp.zn. 5 Co 129/2007 rozhodol

### t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 15. augusta 2007 sp.zn. 5 Co 129/2007 a uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou zo 4. júna 2007 č.k. 5 C 125/2006-41 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súdu Vranov nad Topľou na ďalšie konanie.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením zo 4. júna 2007 č.k. 5 C 125/2006-41 o návrhu žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa z 2. novembra 2006 č.k. 5 C 125/2006-28 rozhodol tak, že žalobcovi zmeškanie lehoty neodpustil. Pri rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 58 ods. 1 O.s.p. a zo skutočnosti, že žalobca nepreukázal, kedy prekážka na podanie potrebného úkonu odpadla.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením z 15. augusta 2007 sp.zn. 5 Co 129/2007 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Mal za to, že žalobca nesplnil všetky zákonné predpoklady na odpustenie zmeškanej lehoty. Žalobca s návrhom o odpustenie zmeškania lehoty podal aj zmeškaný úkon a zároveň predložil doklad o tom, že jeho právny zástupca bol práceneschopný od 14. novembra 2006 a práceneschopnosť trvala až do 31. decembra 2006. Počas práceneschopnosti, teda v čase, kedy mala existovať prekážka, pre ktorú právny zástupca žalobcu zmeškal lehotu na podanie odvolania voči rozsudku, podal na poštovú prepravu 27. decembra 2006 s návrhom na odpustenie zmeškanej lehoty. Z uvedeného vyvodil, že prekážka, ktorá mu mala brániť

vo vykonávaní týchto úkonov, mala ešte trvať. Preto je dôvod na odpustenie zmeškanej lehoty zo strany žalobcu spochybniteľný a narúša právnu istotu žalovaného v spore. Zástupca žalobcu a ani žalobca nepreukázali, že zdravotný stav právneho zástupcu žalobcu bol do návrhu na odpustenie zmeškanej lehoty a odvolania proti rozsudku na poštovú prepravu 27. decembra 2006 tak vážny, že mu bránil vo vykonávaní takéhoto úkonu, a že ku koncu práceneschopnosti tak závažná prekážka už odpadla aj napriek tomu, že práceneschopnosť trvala a nič mu nebránilo už vykonávať úkony vo vzťahu k súdu. Odvolací súd mal za to, že je sporný moment odpadnutia prekážky a preto je nepreskúmateľný aj moment plynutia pätnásťdňovej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. a ako dovolací dôvod uvádzal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Uviedol, že zdravotný stav jeho právneho zástupcu bol taký vážny, že nebol schopný vykonať daný úkon, lebo do tej doby bol pripútaný na lôžko, a to, že počas práceneschopnosti podal odvolanie a návrh na odpustenie zmeškania lehoty, stav sa mu zlepšil a takýto úkon urobil. Žiadal, aby dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 240 ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu vymedzuje ustanovenie § 239 O.s.p. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené.

So zreteľom na dovolateľom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa dovolací súd osobitne zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Pri posudzovaní otázky, či v danom prípade došlo v konaní na súdoch nižších stupňov k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom, vzal dovolací súd na zreteľ, že vada konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. je dôsledkom porušenia práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie, ktorým nebolo vyhovelé návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, ak otázka splnenia (nesplnenia) podmienok predvídaných ustanovením § 58 ods. 1 O.s.p. nebola dôsledne skúmaná a bola bez ďalšieho (napr. zabezpečenia vyjadrenia ošetrojúceho lekára)

založená len na úvahe súdu s jeho „jednoznačným“ záverom o spornosti momentu odpadnutia prekážky pre podanie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty a zmeškaný úkon (odvolanie). Navyše dobrú vôľu právneho zástupcu žalobcu urobiť podanie pred odpadnutím prekážky (za čo odvolací súd považoval ukončenie jeho práceneschopnosti) vyhodnotil odvolací súd v neprospech žalobcu bez toho, aby skúmal schopnosť právneho zástupcu žalobcu (zdravotné okolnosti) daný úkon urobiť, t.j. kedy prekážka brániaca úkon vykonať skutočne odpadla.

Nevyhovenie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty bez toho, aby boli dôsledne skúmané podmienky určené v § 58 ods. 1 O.s.p. a potvrdenie takého rozhodnutia odvolacím súdom viedlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a realizovať tak procesné práva, ktoré mu ako účastníkovi konania patria (§ 237 písm.f/ O.s.p.). Táto procesná vada je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a rovnako súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 243b ods. 1 O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O.s.p.).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 28. júla 2010**

**JUDr. Eva Sakálová, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

